

Október 23-án beadott és 892-1519/2006 számon iktatott följelentésemet az alábbiak szerint kívánom kiegészíteni.

Följelentésemet gondatlan veszélyeztetés, illetve emberölési kísérlet miatt ismeretlen tettes ellen tettem. Az azóta eltelt időben széles körben ismertté vált, hogy (a följelentésemben is megfogalmazott feltevessel szemben) 2006. október 23-án 17:45 körül az egykori Filmmúzeumnál rendőri föllépés történt.

A korábban leírtakat megismételve előadom, hogy a Fidesz bejelentett és engedélyezett demonstrációjának 17:30 körüli befejezését követően (néhány perces várakozás után) sokadmagammal indultam el a Deák téri metrómegálló felé. 17:45 körül értem a Filmmúzeumhoz. Ezidáig semmilyen rendkívüli jelenségnek nem voltam tanúja: a tömeg, melyben haladtam, sem erőszakos, sem semmilyen más jogsértő magaviseletet nem tanúsított. A Filmmúzeumnál tűnt föl, hogy több száz méterre, a Deák téri evangélikus templom környékén durrogás hallatszik és füst száll föl; első feltevéseim szerint valaki petárdázhatott. A villamossínek és az egykor Ibusz-iroda között az úttesten átkelve arra lettem figyelmes, hogy körülöttem azt kiabálják, hogy „a villanyoszlop mögé”. A menekülésre az adott okot, hogy a Deák tér felől 15-20 kivont karddal vágató lovasrendőr tűnt föl, akik a zsinagóga felé tartottak. Megismétlem a korábban leírtakat: a tömeg sem erőszakos, sem másképpen jogsértő magatartást nem tanúsított, s a rendőrség részéről semmilyen (azaz semmilyen) fölszólítás nem hangzott el bármiféle cselekmény abbahagyására, illetve a helyszín elhagyására (megjegyzem, hogy ez utóbbi értelmezhetetlen is lett volna, tudniillik a tömeg a már befejeződött rendezvény után éppen a demonstráció helyszínét hagyta el). A lovasroham után az úttesten átkelve a Károly körút 3/c előtt valamilyen maró hatású anyaggal (véltetően könnygázzal: orr- és szájüreget erősen irritáló, könnyfakasztó anyaggal) árasztották el az utat, ami elől többtucatnyian menekültünk be az épület lépcsőházába.

Az oktalan és brutális föllépés alapján korábbi följelentésemben vélelmeztem, hogy az elkövetők nem tartozhattak a rendőrség állományába, az azóta ismertté vált tények szerint azonban az elkövetők rendőrök voltak.

Megítélésem szerint az eljárás súlyosan sérti a Magyar Köztársaság alkotmánya 62. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazott, alapvető jogokról szóló alapelvet, mely szerint „A Magyar Köztársaság elismeri a békés gyülekezés jogát és biztosítja annak gyakorlását.”

Megítélésem szerint az eljárás súlyosan sérti a gyülekezési jogról szóló 1989. évi III. törvény fenti alkotmányos rendelkezést megerősítő 1. §-át: „A gyülekezési jog mindenkit megillető alapvető szabadságjog, amelyet a Magyar Köztársaság elismer, és biztosítja annak zavartalan gyakorlását.”

Megítélésem szerint az eljárás az alábbiakban részletezett módon sérti a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényt (a továbbiakban a rendőrségről szóló törvényt).

A rendőrségi törvény 2. §-ának (1) bekezdésében megfogalmazottakkal („A rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.”) homlokegyenest ellenkezően a rendőrség egységei 2006. október 23-án 17:45 perc körül az életet, a testi épséget közvetlenül fenyegető cselekményt követtek el, és ezzel véleményem szerint kimerítették legalábbis a gondatlan veszé-

lyezettetés tényállását.

A rendőrségi törvény 49. §-ának (1) bekezdése („A rendőr a szolgálatban rendszeresített, vegyi vagy elektromos sokkoló eszközt, illetőleg rendőrbotot vagy kardlapot alkalmazhat

a) a mások vagy saját életét, testi épségét, illetőleg a vagyonbiztonságot közvetlenül veszélyeztető támadás elhárítására,

b) a jogszerű rendőri intézkedéssel szembeni ellenszegülés megtörésére.”), valamint

(2) bekezdése („A rendőr a szolgálatban rendszeresített gumilövedéket, illetve pirotechnikai eszközt, könnygázgránátot, elfogó hálót, ingerlőgázt, továbbá vízágyút alkalmazhat a mások vagy saját élete, testi épsége, illetőleg a vagyonbiztonság közvetlen veszélyeztetésének elhárítására, vagy ha a lőfegyverhasználat feltételei (54. §) fennállnak.”) alapján, továbbá

a rendőrségi törvény 59. §-ának (1) bekezdése („Ha a jogellenesen összegyűlt, illetőleg jogellenes magatartást tanúsító tömeg a szétoszlásra irányuló rendőri felszólításnak nem tesz eleget, a rendőrség az e fejezetben szabályozott kényszerítő eszközök alkalmazása mellett a tömeggel szemben a következő eszközt, illetőleg intézkedést alkalmazhatja...”)

alapján kérem annak megállapítását, hogy a rendőrségi intézkedésnek nem volt törvényes célja, így önmagában is súlyosan törvénytörő volt, ugyanis senki életét, testi épségét, illetve a vagyonbiztonságot sem fenyegette támadás [amíg a rendőrség föl nem lépett a demonstrálók ellen]; a rendőri intézkedés nem volt jogszerű [de ellenszegülés sem volt azzal szemben]; végül a tömeg nem jogellenesen gyűlt össze, s nem tanúsított jogellenes magatartást.

A rendőrségi törvény 16. §-ának (1) bekezdése („A rendőr kényszerítő eszközt csak a törvényben meghatározott feltételek fennállása esetén alkalmazhat. Nincs helye a kényszerítő eszköz további alkalmazásának, ha az ellenszegülés megtört és a rendőri intézkedés eredményessége enélkül is biztosítható”), valamint

52. §-ának (1) bekezdése („A kényszerítő eszközök meghatározásának sorrendje fokozatosságot is jelent, súlyosabb kényszerítő eszköz csak akkor alkalmazható, ha az enyhébb kényszerítő eszköz alkalmazása nem vezetett eredményre, vagy sikere eleve kilátástalan.”) és

(3) bekezdése („A kényszerítő eszköz alkalmazását előzze meg:

a) a jogellenes magatartás abbahagyására való felszólítás, »a törvény nevében« szavak előrebocsátásával;

b) figyelmeztetés, hogy kényszerítő eszköz alkalmazása következik.”), továbbá

59. §-ának (2) bekezdése („Az (1) bekezdésben említett eszköz alkalmazására a tömeget előzetesen figyelmeztetni kell.”) és

(3) bekezdése („Tilos a tömeget korlátozni a helyszínről történő eltávozásban.”), végül

68. §-ának (3) bekezdése („A szétoszlásra irányuló rendőri felszólítást lehetőleg hangosító eszköz alkalmazásával legalább kétszer meg kell ismételni. Az utolsó felszólítás során a kényszerítő eszközök alkalmazását kilátásba kell helyezni.”)

alapján kérem annak megállapítását, hogy a rendőrségi eljárás módja is súlyosan törvénytörő volt.

A fentiek alapján kérem annak megállapítását, hogy tömegoszlatastról jogszerűen nem beszélhetünk; ezzel szemben a valóság az, hogy a rendőrség a fegyvertelen, erőszakos magatartást nem tanúsító tömeget megtámadta, így a lovasrohamban részt vevő rendőrök, illetve arra parancsot adó feletteseik bűncselekményt követtek el.

A rendőrségi törvény 12. §-ának (1) bekezdése („A rendőr a feladata teljesítése során köteles végrehajtani a szolgálati előjáró utasításait. Meg kell tagadnia az utasítás végrehajtását, ha azzal bűncselekményt követne el.”) alapján kérem annak vizsgálatát, hogy a bűncselekményt parancsra

kövezték-e el, s ha igen, akkor

a törvény 11. §-ának (2) bekezdése szerint („A rendőrség belső szervezetét és működésének részletes szabályait, az utasítás kiadás rendjét úgy kell kialakítani, hogy az utasítás kiadójának és végrehajtójának egyéni felelőssége mindenkor megállapítható legyen.”), továbbá

68. §-ának (1) bekezdése szerint („Tömegosztatás elrendelésére –jogszabályban meghatározott feltételek megléte esetén– a gyülekezési törvény hatálya alá tartozó olyan rendezvényeken, ahol a rendőrség a rend biztosításában közreműködik, a biztosítás parancsnoka jogosult”) kérem a parancsot kiadó felettesek felelőssége vonását.

Megítélésem szerint a fentiek alapján a könnygázgránát használata az 55. § (7) bekezdése alapján („A könnygázgránát tömegosztatásra vagy zárt térben kialakult ellenállási góc felszámolására alkalmazható...”) ugyancsak nem volt jogszerű, ezért feljelentést teszek a Büntető Törvénykönyv 170. §-ának (1) bekezdésébe („Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, ha a sérülés vagy a betegség nyolc napon belül gyógyul, a könnyű testi sértés vétségét követi el...”) ütköző és (3) bekezdése („Ha a testi sértést aljas indokból vagy célból, továbbá ha védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személlyel szemben követik el, a büntetés büntett miatt...”) szerint minősülő könnyű testi sértés miatt. Álláspontom szerint a békésen elvonuló tömeg megtámadásának egyetlen célja a megfélemlítés lehetett, ennek alapján kérem az aljas indok megállapítását és a bűncselekmény hivatalból üldözendő jellegének kimondását.

Ha a fenti bűncselekmény nem állapítható meg, akkor kérem a Büntető Törvénykönyv 226. §-ába („Az a hivatalos személy, aki eljárása során más tetteleg bántalmaz, vétséget követ el, és két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő”) ütköző vétség megállapítását.

A fentiek alapján tehát kérem bűncselekmény elkövetése alapos gyanújának megállapítását, nyomozás megindítását, a felelősök kézre kerítését és bíróság elé állítását.

Tisztelettel:

Madas Pál